

Het enthousiasme waarmee Annie Schreijer van het CDA in 2004 de NRM-winnaars hun prijzen overhandigde, staat bij velen in het geheugen gegrift. Het was een positieve samenwerking tussen politiek en veeverbetering. In gesprek met Schreijer blijken de contacten tussen deze twee partijen echter zeldzaam. Vanuit de melkveesector schuiven LTO en NMV wel regelmatig aan bij de rondetafelgesprekken.

Tweede Kamerlid Annie Schreijer: 'NRM-organisatie meer richten op burgers'

Communicatie in onbalans

Gekleed in fuchsiaroze jasje loopt Annie Schreijer, Tweede Kamerlid voor het CDA, vlot op hoge hakken door het voormalige justitiegebouw in Den Haag. Op weg naar een vergaderzaal in het gebouwencomplex van de Tweede Kamer spreekt ze enkele mensen aan waarbij haar Twentse accent licht hoorbaar is. Acht jaar zit ze nu voor het CDA in de Kamer en de verschillende functies, waaronder het voorzitterschap van de vaste Kamercommissie voor Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, geven haar een volle agenda. Wanneer Schreijer aan tafel schuift, vraagt ze dan ook: 'Waarvoor is dit interview precies, heeft het te maken met die prijsuitreiking die ik in Utrecht heb gedaan?' Het klinkt wat onwetend, maar als Schreijer verder vertelt, blijkt de kennis over de melkveehouderij zeker aanwezig. Thuis, in Hof van Twente, woont ze op een varkensbedrijf, maar haar jeugd op een melkveebedrijf legde de basis voor een onuitwisbare koeienliefde.

Hoe was het om de NRM van 2004 mee te maken?

'Het begon ermee dat ik allerlei bekenden tegenkwam, m'n broers en neven. En allemaal zeiden ze: "Goh Annie, ben jij d'r ook?" Dus ik vertelde dat ik een praatje mocht houden. Eenmaal op de tribune bleek echter dat ik ook alle bekeraars uit mocht reiken. Dat vond ik zo'n enorme eer, maar ik wist helemaal niet hoe je zo'n uitreiking hoort te doen. Dus ik heb uiteindelijk maar een praatje met de veehouders gemaakt. Die mensen hebben zoveel moeite gedaan voor de keuring: 's ochtends extra vroeg op, de koeien wassen en scheren, dan kan ik niet met alleen een "van harte gefeliciteerd" die beker overhandigen. De cowfitter heb ik wel een beetje overgeslagen. Dat soort professionele mensen past toch niet echt op een Nederlandse keuring, dan gaat het opeens veel meer om geld.'

Wat is volgens u het belang van dit soort evenementen?

'Ik wil benadrukken dat je met keuringen

meer kunt doen. De NRM is midden in Utrecht. De centrale ligging zorgt ervoor dat veehouders uit het hele land naar de keuring komen, maar de organisatie zou meer op burgers gericht moeten zijn. De burger ziet in het nieuws alleen maar informatie over mestwetgeving, derogatieverzoeken en grondwateronderzoek voorbijkomen. De keuringen zijn juist goed om contact met de burger te maken. Dat zoiets goed werkt, zie ik ook op de streekmarkten waarbij het keuren van vee onderdeel is van een groter geheel. Op die dagen ziet de burger

'Ik wist helemaal niet hoe je zo'n uitreiking hoort te doen'

eens een andere kant van de melkveehouderij.'

Heeft u in uw functie veel contact met de Nederlandse melkveehouderij?

'We hebben vaak overleg met de sector. Daarom ben ik ook heel blij dat de LTO weer op orde is. En dat mag je met koeienletters opschrijven. Vorig jaar was het echt een drama dat de LTO geen gesprekspartner was op cruciale momenten, zoals bij de wijzigingen in de mestwetgevingen met de WTO in het vooruitzicht. Naast de LTO neemt de Nederlandse Melkveehouders Vakbond ook vaak deel aan onze rondetafelgesprekken. Die vertegenwoordigt minder boeren, maar weet af en toe wel heel goede punten aan te dragen.'

En hoe is uw contact met de veeverbeteringsorganisaties via bijvoorbeeld de NVO?

'Met welke organisatie?'

De Nederlandse Veeverbeterings Organisatie, waarin de verschillende fokkerijorganisaties vertegenwoordigd zijn.

'Oh natuurlijk. Met die groep heb ik nauwelijks contact, behalve toen Jan Cees

Vogelaar daar voorzitter van was. Die kwam hier nog weleens binnenlopen. De vertegenwoordigers vanuit de fokkerij zouden vaker bij ons aan moeten kloppen, zeker wanneer je kijkt naar de omvang van de bedrijfstak. Vergelijk het eens met de stichting Varkens in Nood. Die heeft maar drie bestuurleden en krijgt elke keer zoveel aandacht. De veeverbetering zou zich ook meer moeten profileren, dan raakt de communicatie meer in balans.'

Met welke taken houdt u zich als Kamerlid bezig?

'Ik ben voorzitter van de vaste Kamercommissie voor LNV, daarnaast vicevoorzitter van de Kamercommissie van Economische Zaken en net voor dit interview heb ik de commissie van VROM voorgezeten. De taken zijn divers, maar op die manier kan ik alle mogelijke ruimte benutten om land- en tuinbouw op de agenda te krijgen. Wat de melkveehouderij betreft, ben ik er best trots op dat we het nu gered hebben om het zoningsstelsel van de Ecologische Hoofdstructuur te beperken tot aanwijzing van de zeer kwetsbare natuurgebieden. Op die manier gaan maar 4800 bedrijven op slot in plaats van 10.000.'

En welke zaken spelen er nu op het gebied van de melkveehouderij?

Het gaat veel om de gevolgen van WTO, de liberalisering van de wereldmarkt. Veehouders gaan van productie naar inkomenssteun. In de ontwikkeling van het platteland moet de factor voedsel voorop staan. En om nog maar eens mijn spreekbeurt te houden die ik hier al acht jaar geef: de landbouw moet zorgen dat voedsel niet net als olie een machtsmiddel, een speeltje, van de multinationals wordt. We produceren hier het meest veilige voedsel ter wereld en de boeren zorgen daar voor. Je wilt niet dat multinationals ons straks vertellen hoe we dat moeten doen.'

Christel van Raay